

[Elisabeth Bruun Olesen]

skal bekæmpe, og jeg håber og ved, at Socialdemokratiet, SF og VS sammen vil bekæmpe den.

Lykketoft (S):

Bag ved gardinerne pusler denne regering med en gigantisk omlægning af betalingssystemerne finansieret over skatterne til øget brugerbetaling. Man lader, som om det er vejen til lavere skatter, men i praksis vil det måske vise sig bare at være en ekstra skat oven i dem, der i forvejen betales.

Statsministeren og regeringspartierne er i almindelighed og også her i dag meget lidt konkrete med hensyn til, hvad det er for nogle indgreb, vi kan vente os, hvor det er, der skal betales mere. Det får vi nok ikke præcis besked om, især ikke om hvor meget, før efter valget. Imidlertid ved vi så meget allerede, at vi kan sige, at hvis regeringen får magt, som den har agt, vil den ramme unge børnefamilier med en uhyggelig kraft, og folk med små børn vil helt få ødelagt de væsentlige og nødvendige forbedringer, som Socialdemokratiet fik presset igennem via skattereformen, hvor vi fik flyttet milliarder fra barbering af fradrag og skattefiduser over til, at vi fra den 1. juli hvert år til alle børn under 18 år udbetaler 5.000 kr., oven i købet oven i de særlige beløb, som de enlige får, beløb, som også bliver indkomstuafhængige, og hvis udbetaling forlænges til barnets fyldte 18 år.

Når disse væsentlige landvindinger i form af en mere rimelig byrdefordeling allerede trues nu, er det, fordi regeringen dels vil øge forældrebetalingen i daginstitutioner: børnehaver, vuggestuer og fritidshjem, dels vil sætte huslejen i vejret i udlejningsbyggeriet.

I forvejen er det sådan, at en ung familie med to børn og to almindelige lønindkomster, måske i alt 300.000-400.000 kr. brutto, er langt mere klemt økonomisk end et midaldrende par med samme indkomst, der kun har sig selv at forsørge, og som efterhånden ved hjælp af inflationen har fået høvlet gammel gæld ned under gulvbrædderne og nu bor billigt.

Den unge familie betaler måske allerede i dag 30.000 kr. til daginstitutioner oven i en høj husleje oven i en høj skat. Selv et par på efterløn, ja, selv et pensionistægtepar, kan være bedre stillet, kan have mere til sig selv

end en småbørnsfamilie, hvor begge forældre arbejder på fuld tid og har rimelige lønninger.

Alligevel mener de velbærgede mænd i regeringen, der ikke oplever den sociale virkelighed, at der kan væltes nye byrder over på de unge familier. Fru Grethe Fenger Møller mener oven i købet, at man også kan tage fat på den unge generations rentefradrag for at lette renteskatten for den ældre generation.

Det er alt sammen uacceptabelt.

Hvad angår højere institutionsbetaling og højere husleje, siger man fra visse af regeringsrepræsentanterne, at det kan man afbøde for de allerlaveste indkomster ved bedre rabattregler og bedre boligsikring, og så har man vist sin sociale samvittighed.

Det kan godt være, at man kan friholde den enlige mor på dagpenge på den måde, men det typiske unge par med små børn vil ikke få rabat og boligsikring, men et voldsomt ekstra tryk nedad i levestandard, og det er uacceptabelt.

Samtidig vil det være sådan, at betalings-systemer, der går ud på at friholde helt i bunden, men ramme ganske almindelige familier, vil give børnefamilier samspilsproblemer, der er lige så vanvittige som dem, vi netop i Folketinget har vedtaget at tage fat på at løse for pensionisterne. Hele sidste halvdel af familieindtægten vil forsvinde i form af skat og nedsatte tilskud, og hvad betyder det ud over en lavere levestandard for dem, der skal forsørge den opvoksende generation? Ja, det betyder, at den ene part – og det er som regel kvinderne – bliver banket ud af arbejdsmarkedet; det kan ikke betale sig, at de arbejder, så de kan gå hjem til kødgryderne. Ligestillingen fordufter. Vi får en social virkelighed, som den yngre generation ikke ønsker, og det kan vi simpelt hen ikke være bekendt. Men det er helt klart perspektivet i alt det med brugerbetaling, som de sidder og putter med i regeringskontorerne til efter valget, og det er også derfor, vi skal have en anden regering i stedet for den, vi har nu.

Bjørn Westh (S):

Jeg forsøgte at stille Venstres ordfører nogle spørgsmål vedrørende regeringens og Venstres økonomiske politik, men fik ikke